Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35264
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

in opinam verbo tacet
aut qa stultus est aut
stultus tacere nesciit. Sit
ignorantes quida verbo
so dicit. Si te audires
nostris auribus tacere
Sit qdam plus mit
negatus nw tacuerit
aut natura dedit ho
mni os et duas aures
ut hor prior debet e
ad audiendum quam ad
loquendum. Sit quida
pr in h crons dum ro
garet a discipul ut in
adventu ministra epi
cos visitaret ex devo
tione voletes aliqua
bona ut ad efficacia
pdicti epi offerret
ait si in silencio mo
no edificatus fuerit
minus in verbo Jac
Sit aut vis homo ve
lox ad audiendum tardus
autem ad loquendum. Ja
cobus. Equis frena
mos mittimus ad o
scendum nos et se
corpus illorum transfe
rimus et naves cum
magne sint et aure
magnis mittitur in
quo flentur aut a modi
o gubernaculo ubi im
petus dirigentis voluerit ita
et lingua modicum
quidem membrum e et
magna exaltat. Ecce
quantus ignis quam
magnam silvam incendit incendit
et lingua mra ignis
e omnis natura bestiarum
et volucrum et serpen
tum domitu sunt anatura
humana. lingua autem nullo
homo domare potest. e
vi inquietum malum et
plena veneno mortifer
In ipa enim deum benedi
mus et in ipso maledi
cimus homines qui ad similitu
dinem dei facti sunt. Mo
et ex ipso. Quida dum
emit sibi bonas carnes
ut coqueret servus emit
linguam. tunc iratus in
quit. emi peiores carnes
in foro et iterum servus
emit linguam. de quo qui
reg sicut respondit qui
no sunt carnes melioes
bona lingua, nec peiores.

adloquendum